

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Word ambtenaar! En organiseer de Olympische Spelen: bestuurskundigen zijn hard nodig om genoeg beleid te maken voor 2028

Ullah, K.

Citation

Ullah, K. (2008). Word ambtenaar! En organiseer de Olympische Spelen: bestuurskundigen zijn hard nodig om genoeg beleid te maken voor 2028. *Bestuurskundige Berichten*, 23(3), 6-7. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211711>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211711>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Word ambtenaar! En organiseer de Olympische Spelen

Bestuurskundigen zijn hard nodig om genoeg beleid te maken voor 2028

Door Kamran Ullah

De atleten uit meer dan 200 landen staan in het midden van het stadion. De openingsceremonie van de Olympische Spelen duurt al ruim twee uur. Het moment dat de olympische vlam zal worden ontstoken komt dichterbij. Niemand die weet wie dat zal doen. Het is het best bewaarde geheim van het jaar. Koning Willem-Alexander opent de 31e Spelen vanaf de Anton Geesink-tribune (een idee van de overleden judoka zelf). Dan verschijnt ze. De tachtigduizend aanwezigen veren op, er klinkt gejuich. Het is de grondlegger van deze Spelen. De winnares van zilver in 1964, de grootste sportfan aller tijden. Het is de 85-jarige Erica Terpstra. Zij heeft de eer om het olympisch vuur te ontsteken in het hypermoderne Olympisch Stadion 2.0.

Tot voor kort nog een droom, of volgens sommigen zelfs een utopie. Maar sinds de Olympische Spelen afgelopen maand in Beijing is dit een realistisch beeld. In de Chinese hoofdstad spraken verschillende partijen hun steun uit om de Spelen in 2028 weer naar Nederland te halen. Precies 100 jaar na de Spelen van Amsterdam.

Destijds was dit de promotieposter voor de Spelen van '28.

Eerder dit jaar kwam het spreekwoordelijke balletje aan het rollen, toen minister van Economische Zaken Maria van der Hoeven in een interview met het AD liet weten dat het Kabinet zich achter de olympische plannen schaaft. Het NOC-NSF liet daarop weten nog dit jaar te besluiten of een gooi wordt gedaan om de organisatie naar eigen land te halen. Uiterlijk in 2016 moeten de plannen dan bekend zijn bij het Internationaal Olympisch Comité (IOC). Dat is dus pas over acht jaar, maar de tijd om het beleid aan te passen dringt. Er moet namelijk nog veel, heel veel, gebeuren wil Nederland gastheer zijn van het grootste mondiale sportevenement.

Allereerst moet worden bepaald welke stad de aanvraag in gaat dienen. Uiteindelijk zullen de Spelen verspreid over het land plaats kunnen vinden – net als de afgelopen keer toen bepaalde sporten in Hong Kong of Qingdao, honderden kilometers buiten Beijing werden georganiseerd – maar de reglementen van het IOC schrijven nu eenmaal voor dat een gemeente de plannen moet indienen.

Dat kan nog een lastig besluit gaan worden. In Beijing lieten delegaties uit Amsterdam, Den Haag, Lelystad(!) en Rotterdam zich informeren over de organisatie van het sportfestijn. Eenmaal terug liet de Amsterdamse burgemeester Job Cohen weten dat een onderlinge strijd onwenselijk is: “Het slechtste wat kan gebeuren is dat iedere stad voor zichzelf strijdt, dan komt er zeker niks van. Het zal voor Nederland erg goed zijn de Spelen hierheen te halen. De vraag waar we het dan precies gaan doen, moet je nu nog niet stellen.”

Dat het goed zal zijn voor Nederland zag de regering enkele maanden terug dus ook al in. De belangrijkste argumenten zaten in destimulans voor de infrastructuur en de economie. In de sportsector werken immers liefst 82 duizend personen en er is een jaarlijkse omzet van 9,4 miljard euro. Deze zou een flinke opsteker krijgen wanneer de Spelen zouden worden georganiseerd.

Daarnaast lijken de Olympische Spelen de remedie te zijn voor het aloude fileprobleem. Vele ambtenaren, bewindslieden, en deskundigen hebben zich over de problematiek gebogen, maar een oplossing konden zij niet vinden. Maar Athene (2004) en Barcelona (1992) zijn voorbeelden van een structureel verbeterde infrastructuur en een toegenomen doorstroming van het verkeer. Dat gaat natuurlijk niet zomaar. Ook op dat punt zal komende jaren flink beleid gemaakt moeten worden. Daarbij is alles afhankelijk van de locaties van het olympisch dorp en de tweede internationale luchthaven. Een grote operatie gaat het worden, en dan is bijvoorbeeld de logistiek en marketing nog niet eens genoemd. De overheid gaat een behoorlijke belasting tegemoet. Honderden ambtenaren zullen er nodig zijn om het beleid te initiëren en te implementeren.

Misschien is het dan ook een goed idee om een coördinerend bewindspersoon aan te wijzen voor

het megaproject. Want niets mag bij zo'n prestige-evenement aan het toeval worden overgelaten. Terwijl dat nu al gebeurt.

Alle lobbydelegaties zijn zo met de organisatie bezig, dat zij het belangrijkste uit het oog verliezen. Een sportevenement slaagt pas echt als de eigen deelnemers succesvol opereren. China bewees deze stelling afgelopen maand door een record aantal medailles in de wacht te slepen. Nederland zal dan ook vanaf nu moeten werken aan een topsportklimaat.

Het gros van de winnaars in 2028 zal in het huidige decennium geboren zijn. Juist daarom is het nu de hoogste tijd, parallel aan alle pogingen om de Spelen binnen te slepen, te investeren in de sportfaciliteiten. Topsport begint al op jonge leeftijd. Om talent tussen de sportieve pubers te vinden zijn weer goede scouts nodig. Kortom, succes op de Spelen komt niet uit de lucht vallen.

De Olympische vlag en haar kleurrijke ringen

De Olympische vlag met haar ringen symboliseert de verbondenheid van alle landen op aarde. Deze vlag is er in twee varianten: een vlag voor de winterspelen en een vlag voor de zomerspelen. Deze worden telkens opnieuw gebruikt.

De geestelijke vader van de moderne Olympische Spelen, Pierre de Coubertin, is verantwoordelijk voor het ontwerp van de vlag. Bij het twintigjarig bestaan van Internationaal Olympisch Comité in 1914 werd dit symbool officieel geïntroduceerd. Helaas vonden er door de Eerste Wereldoorlog geen Spelen plaats in 1916, waardoor het tot 1920 duurde vooraleer het nieuwe symbool officieel kon worden geïntroduceerd.

De vijf ringen in de vlag symboliseren eenheid en sportieve samenkomst onder gelijke omstandigheden tussen alle continenten.¹ Met de zes kleuren van de vlag

(rood, blauw, geel, zwart, groen en wit) kunnen alle vlaggen van de landen worden samengesteld.

¹http://www.vlaggen.nl/faq/9/vlag_olympische_spelen.html

(Red.)